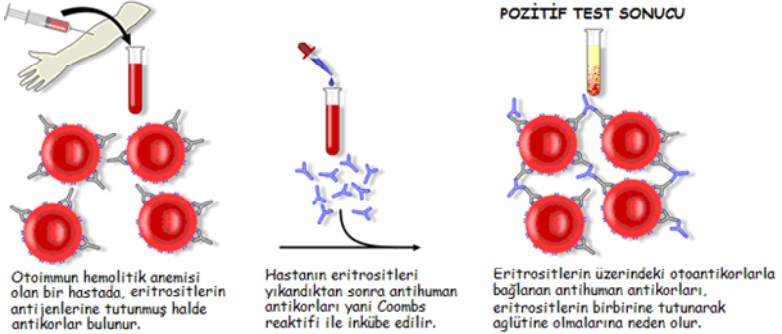

DİREKT COOMBS TESTİ

Kullanım amacı: Otoimmün hemolitik anemi, yenidoğanın hemolitik hastalığı, ilaç kullanımına bağlı hemoliz ve transfüzyon reaksiyonları gibi durumların araştırılması amacıyla kullanılır.

Genel bilgiler:

- Test, polispesifik antiglobulin kullanılarak eritrositler üzerinde bulunan IgG antikorların ve/veya komplemanın belirlenmesini sağlar. Klinik uygulamada, eritrositlere bağlı antikorların veya komplemanın neden olduğu otoimmün hemolitik anemilerin belirlenmesi amacıyla kullanılır.

Test sonucunun yorumu:

- Test sonucunun pozitif bulunması, hastanın eritrosit membranları üzerine bağlanmış antikor ve/veya kompleman componentlerinin bulunduğunu düşündürür. **Eritroblastozis fetalis**, direkt Coombs testi pozitifliğinin en belirgin şekilde görüldüğü bir klinik tablodur. Özellikle Rh(-) kan grubundan olmakla birlikte Rh faktörüne karşı duyarlı hale gelmiş olan bir gebede üretilen IgG sınıfı antikorlar, fetal dolaşıma geçerek fetüsün eritrosit membranlarına bağlanarak önce aglütinasyona ve ardından da hemolize sebep olur. Anne tarafından üretilen bu antikorlar, doğum sonrası 1–2 ay boyunca bebeğin kanında bulunmaya devam ederek hemoliz sürecinin devam etmesine yol açabileceğinden, durumun erkenden belirlenmesi ve kan değiştirme işleminin (exchange transfusion) uygulanması, bebeğin bu durumdan kalıcı şekilde zarar görmesini engelleyebilir.
- Başta akut ve kronik lösemiler, malign lenfomalar ve kollajen doku hastalıkları olmak üzere bazı sistemik hastalıklarda otoimmün hemolitik anemi görülebilir. Alfa metil dopa, L-dopa, başta olmak üzere, fenasetin,

etosüksimid, sefalosporinler, mefenamik asit, penisilin, procainamid, kinidin ve kinin gibi ilaçları kullanımı da direkt Coombs testi pozitifliği ile tespit edilebilen, otoimmün hemolitik anemiye sebep olabilir. Transfüzyon sonrası geç dönemde ortaya çıkan hemolitik reaksiyonlar da eritrositlere yönelik antikorlar aracılığı ile meydana gelir.

- Test sonucunun negatif bulunması hemolitik aneminin eritrositlere yönelik antikorlar veya eritrositlere bağlanan komplemanla ilişkili olmadığını ve diğer intravasküler hemoliz sebeplerinin araştırılmasının uygun olacağını düşündürür.

Numune: Mor kapaklı, EDTA içeren tüpe alınan tam kan örneği kullanılır. En az 2 mL tam kan örneği gönderilmelidir.

Çalışma yöntemi: Aglütinasyon

Referans değer: Negatif.